

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

να ζευγαρεσκι, τά δίδυμα παιδάκια μου. "Εμεινα δυό χρόνια κοντά σους καὶ μιὰ μέρα... ἔψυχα! Σ' Κύπευτα νά γυρίσω γηρύορα, μα τά χρόνια πέρασαν χωρίς νά τό καταλάθω καὶ τώρα... θεέ μου! Πέρασαν δεκάχρονα από τότε. Κι' ή Καΐτη είνε τώρα λαδινή Ρόζμαστυ!..."

"Οταν ἀποτίθηκαν, διὰ τοῦ ρήγαρος δυό μουλάρια γιάλ νά ξέπλουθήσουν τό δρόμο τους. Η Ντόρα μά πήγαινε νά τόν περιμένει στά σίκηματα τῶν λεπτοστόλων, ἐνώ έκεινος μά πήγαινε νά ξεκαθαρίσει τὴν κατάστασιν μὲ τὴν Καΐτη. 'Αλλά ή Ντόρα ἐπωφελήθηκε τῆς ἀργοπορίας τοῦ 'Αρτσερ, τοῦ δποίου κόπτη τό λουρὶ τῆς σέλλας του μουλάριο, κι' ἀπάρτητη ἀποκρύθηκε. 'Εστριψε δεξιά, κι' ἐσπεύσει στὴν καλύθια ποὺ διακρίνονταν μακριά. Δέν είχε πεποίθησι στὸν 'Αρτσερ καὶ σκέφθηκε νά πάπ μόνη της! Ο 'Αρτσερ, ἀπαχολημένος μέ τὴν ἐπισκευή τῆς σέλλας, δέν πρόσεξε τὴ κατεύθυνσιν πού είχε πάρει ή νέα.

"Η Καΐτη είχε φρέσος μιὰ μεγάλη ποδιά, πάνω ἀπό τό μεταξούργο τῆς καὶ προσπαθούσαν νά ἀνοίξει κάποιο κούτι κονσέρβας, δέν διάσπασε μετά δεκάχρονα. Δέν είχε πεποίθησι στὸν 'Αρτσερ, καὶ σκέφθηκε νά πάπ μόνη της! Ήταν ἡ πρώτη γυναίκα, πού έπεισε μετά δεκάχρονα.

—Καλή μέρα, μίσσες Λάντλει, εἶπε ή νέα. "Ηράδη γιάλ νά σάς πῶ κάπι στουδιό! Ό δάρδας σας κι' ἔγων ἄγαστομάστητος τρέλλα καὶ φυσικά τίποτε δέν θά μάς ἀποδίζῃ νά παντρευτούμε. Ο 'Αστρερ, φυσικό μά σάς ἀποζημιώση γενναίας... Δέν ένωνο νά σάς ἀδικήστη..."

"Η Καΐτη, σαστιμένη στὴν ἀρχή, ένοιωσε ξαφνικά δλο τό σίμα της ν' ἀνεβάνει στὸ κεφάλι της. Κατόπιν ἔγινε χλωμή σὰν νεκρά «Ωστε—σκέφθηκε—γή» από τὸ περιμέναν δόσα χρόνια, γιάτ' νέ τὸ παρουσιαστή μάσι ένει καὶ νά μού πάρη τὸν δάρδα μου μέσσα ἀπό τὴν ἄγκαλιά μου..."

Αὐθόρμητα ή Καΐτη ἀνοίξει τὸ συρτάρι καὶ τὸ μαχαρί πού ἔκρυψε ἐκεῖ μέσα, ἀστραφει στὸ χέρι της. Για τὴν Καΐτη, ή έρει αὐτὴ ἀντιπροσώπευε δλες τὶς γυναίκες, πού χρόνια τώρα κρατοῦσαν τὸν ἀγαπημένον της μακρύτης. Ή Ντόρα δέν προφέρει νά τελείωση τὸν κουβέντας της. Σὰν τύρις, ή Καΐτη ρίχτηκε ἀντιούς της καὶ βύθισε τὸ μαχαρί πού στηθος τῆς ένεινς δώς τη λαθαρή... Μάριμεύσιος τὸ ἔθιστε καὶ τὸ σκούπιστο στὴν ποδιά της. Κατότιν τράβηξε τὸ πῶμα τῆς ἀνωμάτης, μέσσα στὴν ἀποθήκη, ἔπλουτα τὰ χέρια της μέσσα σ' ένα κούβιλο νέρα καὶ έναυαπήκες ἀπάθης στὸ δυνάματιο της γιάλ νά συγγιριστῇ..."

—Ο 'Αρτσερ στὸ διαστήμα αὐτό, ξεπέτεις μπροστά στὸ σπιτί, χωρίς νά ίδῃ τὸ δάλλο μουλάρι, τὸ δποίο ἔθοσκε πίω ἀπό τὰ δένδρα. Βρήκε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἀνοιχτή, ἔριε μιὰ ματσί στὴ μικρούλα πού κούμπων στὸ κρεβάτιο, καὶ κατσόπιν δνούσε τὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης, μέ τη σκέψη πώς θά ἐμιρισκε ἐκεῖ τὴν γυναίκα του. 'Εκεῖ στὴν ἀκρῷ βρήκε τὴν νεκρή. Στάθηκε μάτι στηγμή σκεπτικός, κεκτάθησε τὸ δράματο πού είχε πατηθῆ κι' ἀποφασιστικά τύλιξε τὸ πῶμα σὲ μιὰ κούβερτα καὶ τὸ στέρεωσε ἀπάνω στὸ μουλάρι γιάν νά τὸ μεταφέρῃ ἀργότερο στὸ δάσος καὶ νά τὸ θάψῃ. Κανεῖς δέν θά μάθαι τοπέαν τὸ γυναίκα του καὶ τὸ παιδιά του καὶ θέρευεγε!.. Μά τη Μούσα είχε ἀποδοσίει δλοιδίων...

Τὴν στηγμή πού μπήκε στὴν τραπέζαρια κι' ή Καΐτη, βγαίνοντας ἀπό τὴν κάμπαρα τῆς συναπτήθηκε μαζί του, δύο ἔφιπτοι χωροφύλακες ξεπέτειν μπροστά στὴν πόρτα.

Κυνηγούσαν κάποιους 'Ερυθρόδερμο καὶ οώτησαν τὴν Καΐτη μήπως τὸν είχε ίδῃ.

Η Καΐτη, μολοντή μιὰ δύρα προτήτερα τοῦ είχε πουλήσει καπνό, ἀρνήθηκε πώς τὸν είχε ίδῃ. Τότε διὰ χωροφύλακας είπε πώς ἔπρεπε νά φάει, μήπως είχε κρυψτή πουθενά. 'Απαθής ή Καΐτη περίμενε! Δέν μιλήσει, μόνο τὸ βλέμμα της ήταν καρφωμένο στὸν 'Αρτσερ, καὶ τὸ βλέμμα τοῦ ἀνδρός της ἐπιτακτικό, τὴ διέταξε νά σωρήσῃ...

—Ω! Τι ἔχουμε ἐδῶ: φάναξε διὰ χωροφύλακας σὰν ἀντίκρυσε τὸ παράξειον δέμα.

Μέ μια γρήγορη κίνηση, ξεσκέπασε τὴ νεκρή. Ό χωροφύλακας ἔπεισε πώποι στὸ δυνάματιο, ἀρπάξει τὸν 'Αρτσερ ἀπό τὸν δύμο, κι' διάλογος πού ἐπακολούθησε ὑπῆρξε σύντομος, σαφής.

—Τι δημάτης—Τις—Τζάκ Ρόμπινσον!—Τὰ μουλάρια είνε δικά σου;—Ναι—Ποῦ κατοικεῖς?—Στὸ "Εδυοντον!"—Ποιά είνε ή νεκρή?—!!!—Ποιός τὴ σκότωσε;—Έγω!—Γιατί?—Μαλώσασε με!—Το μαχαρί σου;—Το πετάξει!—..Γνωρίζετε αὐτὸν τὸν σύνθρωπο, μίσσες Λάντλει;

Μπροστά στὸ ἐπιτακτικό δύματα τοῦ ἀνδρός της, ή Καΐτη τραύλισε:

—Όχι, κύριε χωροφύλακα, ποτὲ δέν τὸν είχα ίδῃ δώς τώρα!

—Ακούστε, εἶπε τότε διὰ τοῦ περνούσαν τὶς χειροπέδες στά χέρια. "Ηράδη είναι δυό γιάλ νά ξεκουράσω, καὶ νά πάρω λίγο φαγητό. Ή κύριε φαίνεται κακή καὶ πονώνυχη, ἐπιτρέψετε μου νά της μιλήσω ιδιαιτέρως καὶ νά της πῶ τι μπορεῖ νά κάνη γιά μένα. Προ-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Ολα τὰ πολεμικά πλούτη τῶν Ηνωμένων Πόλιτεων είνε ἐφοδιασμένα με ταχινόδωμα περιστέφα.

—Τὰ ταχινόδωμα αινίζα περιστέφα είνε εἰδικάς γιφυνάσμένα καὶ τὰ μεταχειρίζονται στὶς κρίσιμες στιγμές, ὅπα δέν λειτουργεῖ ὃ ἀσύμματος τοῦ πλούτου τοῦ θήματος τοῦ θήματος τοῦ έχθρου.

—Τὰ σύστημα αιτούντα τὸν πλούτον τῶν Σαλιγκάνων δέν σημειώνονται στὴν πόλη τῶν Καλλίδρομων της Έργαλος στὴν Εγγλανία.

—Πρός το παρόν ή μηχανική ἐκκόλαψης ποιούλων δέν σημειώνεται πάλια τον τρόπον.

—Τὸ γραπτό μὲ τὸ δότον κατασκευάζονται τὰ χαρτονομίσματα, δέν σημειώνεται πόλη της δύσης της επωφέλωσης του.

—Τὸ εἰδωλό αιτούντα τὸν πλούτον τῶν μηχανικῶν δέν σημειώνεται τὴν άντησην τῶν στρούμοναμάτων.

—Ενας Γερμανός μηχανικός απέτελε ὅτι τὸ σίδηρο είνε... διαφανές.

—Ο λέν λόγη μηχανικός κατούσθισε νά κατασκευάσει μά πλάκα στὸ διήρησην, πάγων 11.000 τὸν χιλιοστόμετρον, δέν μέσου της δύποιας μηρούνται νά διαβάσῃ κανεὶς ειπολωτώτα.

—Περιστέρετος καὶ πλωτά κατασκευάζονται πάλια τον παραγόντη πεννάν, παγάν την κατασκεψὴ πόλεμων δύτων.

—Στὸ Βατικανὸν ἴπαρχει, σὲ διάφορα αιτερόματα, χριών 30 τόνων καὶ εἴς όχημας ἐκπατομιών τὸν λόρδον...

—Στὸ διάφορο μετάειρος τῆς Νοτίου έφραζες 70,000 ἀνθρώπους.

—Οι ἄνθρωποι διηρύνονται πάλια τὸν μηχανικὸν χωρῶν είνε μηροί, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν μηχανικὸν χωρῶν, οἱ δύται είνε μεγάλοι.

—Παραδειμάτος γάριν. Ο 'Αγγλικός έθνικός μηνός ἀποτελεῖται ἀπό 14 στίχους καὶ ὁ Γερμανικός ἀπό 16.

—Ο έθνικός μηνός του Σαμάντα πάτελεται ἀπό 66 στίχους.

—Ο μεγαλείτερος εἰς στίχους έθνικός μηνός είνε δημοράς Δημορατίας τοῦ Σάν Μαρίνο.

—Οστόσο αστιναγώνιστος παραψενεὶ ὁ έθνικὸς μηνός τῶν Κενέζων.

—Γιά νά τὸν διαβάσῃ κανεὶς χρειάζεται μά δλόκηλη μέρα!

—Τὰ διηρύναν τῶν γραμματοστίους, τὰ διατὰ την ειρέησαν τὶς διάφορες κόρες τοῦ κόσμου, ἀνέγνωνται σὲ 14.626.

—133 εἶδη γραμματοστίους ἐδιδόντων στὸν 'Αγγλικό, ἐνῶ στὸν Καναδάν, τὴν Ανταρτικά ταὶ τὸν Αγγλίαν ἐδιδόντων 4.068 εἰδῶν.

—Τὸ ιστόλοιτα 10.435 εἶδη ἐδιδόντων στὶς διάφορες θῶλές της τοπετώρα τῆς 'Αγγλίας ἐδιδόντων 4.068 εἰδῶν.

—Τὸ ιστόλοιτα 3.661, στὴν 'Αστι 2.773, στὴν 'Αγγλική 2.436, στὴν Αλεύρι 4.795 καὶ στὴ Θεσσαλία 1.027.

τιμόνην δ' ἀναθέσω σ' αὐτήν τὶς τελευταῖς θελήσεις μου,

παρά σὲ λεόπαστα...

—Αφοράς τον νά μοι μιλήσῃ! εἶπε ή Καΐτη παρακλήτικάς.

—Ακούσει, Καΐτη, ἀγαπημένη μου, εἶπε διὰ τοῦ θαρρεύοντας καὶ την τελευταῖς ψεύσης μου! εἶπε διὰ τοῦ θαρρεύοντας καὶ την τελευταῖς ψεύσης μου!

—Τοι πού πέθησε στὴν 'Αγγλία; "Έγω χρήματα διπλάνω μου, πάρ' τα δέν μοιν κρείτονται πειτί!.. Καί, Καΐτη, μή πῆς ποτὲ στὰ παιδιά πώς...

—Τελειώσατε: φάναξε διὰ χωροφύλακας.

—Ναι!... Σᾶς εἰνχαριστῶ, κυρία μου, πού δεχθήκατε νά ἀκούσετε τὶς τελευταῖς ψεύσης μου! εἶπε διὰ τοῦ θαρρεύοντας καὶ την τελευταῖς ψεύσης μου!

—Ο Θεός μαζύ σου, 'Αρτσερ! ωθήσιες δη Καΐτη.

—Η Καΐτη ξεπίει πολὺ δύσι, άκινητη, συλλογισμένη. Συνήλθε μενάχη, δτανάκτη, οινοκήπη στον ποταριό της, πού ἐπέστρεψε με τὸ βαρειά φορτωμένο Ελκυθρό Συγχρόνως ή Μπεμπή μητρική στὴν τραπεζορία.

—Ω! λουλούδια βλέπω στὸ τραπέζι θαρρεῖ κανεὶς πολύ μανωνύλων περίμενε τὸν πατέρα! είπαν τὰ παιδιά καὶ γέλασαν.

—Η Καΐτη σηκώθηκε καὶ περήφανα, αισθητρά, είπε :

—Σᾶς ἀπαγορεύω νά μιλάτε δυσχήμα γιάλ τὸν πατέρα σας! Γιατί, παιδιά μου, διπτέρας σας είνε... είνε υπέροχος, θαυμάσιος!..

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η ΠΟΥΔΡΑ RADIUM, τῆς λατού Καροτιναίας 'Ιωαννίδεων, ποὺ πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικά στοά καταστήματα τῆς πόλεως μας, εἰνε δη μόνη θάβων, λεπτή καὶ μὲ φωτικά μέσα χρωματισμένη, χωρὶς τὶς τοξικές ζωστικές.